

РЕШЕНИЕ

№ 4684

гр. София, 04.07.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 23.06.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3927** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Е Ф, гражданин на А., с адрес за призоваване: [населено място], жк. „К. поляна-II част“ № 209, вх. „Б“, ет. 4, ап. 8, срещу Решение № 1330 / 16. 03. 2016 г. на и.д. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че след като е приел християнството се страхува от преследване при евентуално връщане в родината. Излага съображения, че не са взети предвид всички обстоятелства от значение за неговия случай. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 1330 / 16. 03. 2016 г. на и.д. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът – и.д. председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, не взима становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба рег. № 7787 / 17. 12. 2015 г. до Председателя на Д., жалбоподателят Енаятуллах Файзи, гражданин на А., роден на 09. 04. 1989 г., пол – мъжки, по

вероизповедание – мюсюлманин - сунит, етническа принадлежност – таджик, семейно положение – неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателя е проведено интервю, за което е съставен протокол от 19. 01. 2016 г., подписан от чужденеца и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят е посочил, че в Б. е сменил религията си и вече е станал християнин, поради което не може да се върне в родината си, тъй като наказанието за смяната на религията е смърт.

С Решение № 1330 / 16. 03. 2016 г. на и.д. председателя председателя на Д. при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Поддържа доводите изложени преди това, че поради връзка с близка роднина се страхува от преследване, както и поради смяната на религията. Представя писмо (стр. 113) от Военно движение на провинция М. В..

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 31. 03. 2016 г., а жалбата е депозирана на 08. 04. 2016 г. , в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – и.д. председател на Д., видно от приложеното (стр. 101) Решение № 118 / 22. 02. 2016 г. на МС, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, и.д. председател на Д., правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Причина за напускане на А. за жалбоподателя са съображения, че понеже имал връзка със своя братовчедка, се страхувал за живота си, като представя и писмо от Военно движение на провинция М. В., че следва да бъде предаден на правосъдието.

Доводите, че напуснал А., заради връзка с братовчедка си и затова се страхувал за живота си са изцяло неоснователни. Видно е, че молбата на жалбоподателя е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, като в предходното производство, това обстоятелство е подробно разгледано, както от АССГ, така и от ВАС, в рамките на няколко предходни производства.

В същото време, установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е бил принуден да отпътува от А. поради реална опасност от тежки посегателства. Тези обстоятелства са залегнали и в предходното производство, които обаче са приети за неоснователни, както от административния орган, така и от съда.

Наред с преценката на държавата по произход се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. Файзи не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в А. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона.

В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Единствения нов довод е свързан с промяна на религията, което обстоятелство обаче е свързано единствен с желанието да остане в Б., на всяка цена. Действително, представено е свидетелство за неговото кръщение, но тази смяна на религията очевидно е само привидна. Видно от заявеното на проведеното интервю, желанието за промяна на религията е възникнало едва след получаване на последното решение на ВАС, с което му е отказан статут. Видно от същото интервю, жалбоподателят не посещава църква, като това обстоятелство се потвърждава и от дадените обяснения в съдебното заседание.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което председателя на Д., правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е Файзи, гражданин на А., срещу Решение № 1330 / 16. 03. 2016 г. на и.д. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: